

- 4) Med det fjerde anbringende har sagsøgerne gjort gældende, at de anfægtede foranstaltninger krænker sagsøgernes grundlæggende rettigheder, herunder sagsøgernes ret til respekt for deres omdømme og ejendom.
- 5) Med det femte anbringende har sagsøgerne gjort gældende, at Rådet har misbrugt sine beføjelser ved at gennemføre de anfægtede foranstaltninger; det er ikke korrekt anvendelse af Rådets beføjelser at rette disse mod IRISL og hermed forbundne selskaber og dermed omgå en af Domstolen afsagt dom.

267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran, for så vidt som den vedrører den anden sagsøger, annulleres.

— Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder den anden sagsøgers omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsområdet har sagsøgerne anført fire anbringender.

- 1) Første anbringende om, at afgørelse 2010/413/FUSP, som ændret, og forordning (EU) nr. 267/2012 ⁽¹⁾ er retsstridige og ikke finder anvendelse i henhold til artikel 277 TEUF.

I denne sammenhæng har sagsøgerne bl.a. gjort gældende, at Rådet har ændret retsgrundlaget for opførelse af sagsøgernes navne på sanktionslisterne for at kunne pålægge dem sanktioner. Rådet har med ændringen af retsgrundlaget åbenbart misbrugt sin skønsbeføjelse.

- 2) Andet anbringende om tilsidesættelse af retten til en effektiv domstolsbeskyttelse og begrundelseskravene.

Sagsøgerne har i det væsentlige gjort gældende, at Rådet ikke har angivet en tilstrækkelig begrundelse for sagsøgernes opførelse på sanktionslisterne. Der mangler enhver begrundelse for de væsentlige kriterier, som Rådet har støttet sin afgørelse på.

- 3) Tredje anbringende om det manglende grundlag for sagsøgernes opførelse på sanktionslisterne.

Sagsøgerne har med dette anbringende anført, at Rådets begrundelse for sagsøgernes genopførelse på sanktionslisterne er indholdsmæssigt forkert.

- 4) Fjerde anbringende om tilsidesættelse af ejendomsretten, retten til at oprette og drive egen virksomhed, retten til respekt for familielivet og proportionalitetsprincippet.

Endelig har sagsøgerne gjort gældende, at deres genopførelse på sanktionslisterne er en tilsidesættelse af deres ejendomsret og retten til at oprette og drive egen virksomhed samt af den anden sagsøgers ret til respekt for familielivet. De mener, at opførelsen på sanktionslisterne er et uforholdsmæssigt indgreb, der er åbenbart uegnet til at opfylde de formål, der forfølges med de anfægtede retsakter, og under alle omstændigheder går ud over, hvad der er nødvendigt for at opnå disse formål.

Sag anlagt den 20. januar 2014 — HTTS og Bateni mod Rådet

(Sag T-45/14)

(2014/C 71/50)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgere: HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH (Hamburg, Tyskland) og Naser Bateni (Hamburg) (ved advokaterne M. Schlingmann og F. Lautenschlager)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgernes påstande

Den første sagsøger har nedlagt følgende påstande:

- Rådets afgørelse 2013/661/FUSP af 15. november 2013 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran, for så vidt som den vedrører den første sagsøger, annulleres.
- Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1154/2013 af 15. november 2013 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran, for så vidt som den vedrører den første sagsøger, annulleres.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder den første sagsøgers omkostninger.

Den anden sagsøger har nedlagt følgende påstande:

- Rådets afgørelse 2013/661/FUSP af 15. november 2013 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran, for så vidt som den vedrører den anden sagsøger, annulleres.
- Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1154/2013 af 15. november 2013 om gennemførelse af forordning (EU) nr.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23.3.2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EU) nr. 961/2010 (EUT L 88, s. 1).